

พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมการฝึกอาชีพ

พ.ศ. ๒๕๓๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

เป็นปีที่ ๔๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่การฝึกอาชีพของกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐ และองค์การของรัฐ

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การฝึกอาชีพ” หมายความว่า การให้หรือเพิ่มพูนความรู้ ฝีมือและทัศนคติที่จะทำให้ผู้รับการฝึกสามารถทำงานในสาขาอาชีพที่รับการฝึกได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่มีการเรียกค่าฝึกหรือค่าตอบแทน

“สถานฝึกอาชีพ” หมายความว่า สถานที่ที่ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีการฝึกอาชีพแก่ผู้รับการฝึก

“ผู้ดำเนินการฝึก” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้จดทะเบียนให้ดำเนินการฝึกอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้รับการฝึก” หมายความว่า ผู้ซึ่งเข้ารับการฝึกอาชีพจากผู้ดำเนินการฝึก

“การฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน” หมายความว่า การที่นายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้ฝึกอบรมเพิ่มเติม โดยมีวัตถุประสงค์ให้ลูกจ้างได้มีความรู้ ความสามารถและทักษะที่สูงขึ้นในสาขางานที่ปฏิบัติอยู่

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงทำงานให้แก่นายจ้างเพื่อรับค่าจ้าง ไม่ว่าจะเป็นผู้รับค่าจ้างด้วยตนเองหรือไม่ก็ตาม แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้าน

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้ และให้รวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคล หมายความว่า ผู้ซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลนั้น และให้รวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนผู้ซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลด้วย

“ผู้ฝึก” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำหน้าที่ฝึกผู้รับการฝึก

“หลักสูตร” หมายความว่า หัวข้อวิชาหรือขั้นตอนในการฝึกผู้รับการฝึกตามประเภทสาขาอาชีพที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้ดำเนินการฝึกร่วมกับสถานศึกษากำหนดขึ้น

“สัญญาการฝึก” หมายความว่า สัญญาซึ่งผู้ดำเนินการฝึกได้ทำเป็นหนังสือกับผู้รับการฝึกหรือสถานศึกษา

“ผู้สำเร็จการฝึก” หมายความว่า ผู้รับการฝึกซึ่งได้รับหนังสือรับรองจากผู้ดำเนินการฝึกว่าได้ผ่านการฝึกอาชีพตามหลักสูตรแล้ว

“นายทะเบียน” หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ เพื่อส่งเสริมการฝึกอาชีพ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดสาขาอาชีพที่จะให้มีการส่งเสริมการฝึก โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพ” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้ทรงคุณวุฒิสองคน ผู้แทนฝ่ายนายจ้างสองคน และผู้แทนฝ่ายลูกจ้างสองคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานคนหนึ่ง เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีประสบการณ์ด้านการฝึกอาชีพไม่น้อยกว่าสิบปี

กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

มาตรา ๘ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ

ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ รัฐมนตรีจะแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคสามอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน มาตรา ๕ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน กรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะนโยบายต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการฝักอาชีพ การกำหนดสาขาอาชีพ ที่จะให้มีการส่งเสริมการฝึก การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการฝักอาชีพ การยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานและการสำรวจความต้องการ พัฒนาฝีมือแรงงาน

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแข่งขันฝีมือแรงงานระดับชาติ ในสาขาอาชีพต่าง ๆ

(๔) กำหนดคุณสมบัติของผู้ฝึกในแต่ละสาขาอาชีพ

(๕) ส่งเสริมประสานงานและติดตามผลการฝักอาชีพ การยกระดับมาตรฐาน ฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานระหว่าง ภาครัฐบาลและเอกชนในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

(๖) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการ อย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้นำความในมาตรา ๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน หลักเกณฑ์และคุณสมบัติตามมาตรา ๑๐ (๒)

(๓) และ (๔) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๒
การดำเนินการฝึกอาชีพ

มาตรา ๑๓ ผู้ใดประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอจดทะเบียน
ต่อนายทะเบียน

การขอจดทะเบียนและการรับจดทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนเพื่อดำเนินการฝึกอาชีพตามมาตรา ๑๓ ต้องมีลักษณะ
ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรม โดยมีโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน
หรือ

(๒) เป็นผู้ประกอบกิจการซึ่งสามารถดำเนินการฝึกอาชีพได้ ทั้งนี้ ตามประเภท
ขนาด ลักษณะ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕ ผู้รับการฝึกต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกอาชีพที่ได้รับความเห็นชอบ
จากนายทะเบียน

(๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าหลักสูตรประถมศึกษาหรือเทียบเท่า เว้นแต่ได้รับ
ยกเว้นจากนายทะเบียน

(๓) คุณสมบัติอื่นอันจำเป็นในแต่ละสาขาอาชีพตามที่ผู้ดำเนินการฝึกได้กำหนดไว้
ในรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกอาชีพที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๖ ผู้ดำเนินการฝึกจะจัดให้มีการฝึกอาชีพได้เฉพาะในงานตามสาขาอาชีพที่ได้จดทะเบียน
ไว้กับนายทะเบียน

มาตรา ๑๗ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการฝึกอาชีพในแต่ละสาขา
อาชีพและเสนอต่อนายทะเบียนเพื่อพิจารณาเห็นชอบก่อนเริ่มดำเนินการฝึกอาชีพดังต่อไปนี้

- (๑) หลักสูตรที่ใช้ในการฝึกอาชีพ
- (๒) สถานที่ที่ใช้ในการฝึกอาชีพ
- (๓) คุณสมบัติของผู้รับการฝึก
- (๔) กำหนดระยะเวลาการฝึก

- (๕) แบบสัญญาการฝึกซึ่งจะต้องประกอบด้วยรายการตามที่กำหนดในมาตรา ๑๘
 (๖) อุปกรณ์อันจำเป็นที่จะใช้ในการฝึกเท่าที่มีอยู่แล้วและที่จะต้องหามาเพิ่มเติม

ในภายหลัง

- (๗) ชื่อและคุณสมบัติของบุคคลซึ่งกำหนดให้เป็นผู้ฝึก
 (๘) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก
 (๙) วิธีการและมาตรฐานในการวัดผลการฝึกอาชีพ

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการฝึกที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งแล้วจะกระทำมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๘ ในการฝึกอาชีพ ผู้ดำเนินการฝึกต้องทำสัญญาเป็นหนังสือกับผู้รับการฝึก สัญญาการฝึกอย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ระยะเวลาการฝึก
 (๒) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก
 (๓) เวลาฝึก เวลาพัก และวันหยุดของผู้รับการฝึก
 (๔) เบี้ยเลี้ยงระหว่างรับการฝึก
 (๕) สวัสดิการตลอดจนมาตรการเกี่ยวกับสวัสดิภาพของผู้รับการฝึก
 (๖) หลักเกณฑ์การลา
 (๗) เงื่อนไขการเลิกสัญญาการฝึก
 (๘) หลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันเกิด

จากการฝึก

- (๙) หลักเกณฑ์การรับเข้าทำงานและค่าจ้างเมื่อสำเร็จการฝึก
 (๑๐) รายการอื่น ๆ ตามที่นายทะเบียนกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับการฝึกเป็นผู้เยาว์ การเข้าทำสัญญาการฝึกต้องได้รับความยินยอมจากบิดา หรือ มารดา หรือผู้ปกครอง หรือบุคคลซึ่งรับผู้เยาว์นั้นไว้ในความปกครอง หรืออุปการะเลี้ยงดู หรือบุคคลซึ่งผู้เยาว์นั้นอาศัยอยู่ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๙ ผู้ดำเนินการฝึกจะเรียกหรือรับเงินค่าฝึกหรือค่าตอบแทนในลักษณะใดๆ อันเกี่ยวกับการฝึกอาชีพมิได้

มาตรา ๒๐ ในการดำเนินการฝึกอาชีพ ผู้ดำเนินการฝึกต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้รับการฝึกที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๑ ให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดทำทะเบียนประวัติผู้รับการฝึกไว้เป็นหลักฐานและส่งสำเนาทะเบียนประวัติผู้รับการฝึกค่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันเริ่มการฝึกอาชีพ

มาตรา ๒๒ เมื่อผู้รับการฝึกได้รับการฝึกอาชีพครบตามหลักสูตร และผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีการทดสอบตามวิธีการและมาตรฐานในการวัดผลการฝึกอาชีพ ตามมาตรา ๑๗ (๕) แล้ว ให้ผู้ดำเนินการฝึกออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้รับการฝึกภายในสามสิบวันนับแต่วันเสร็จสิ้นการทดสอบ แล้วแจ้งให้นายทะเบียนทราบ

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกประสงค์จะโอนการประกอบกิจการของตนให้แก่บุคคลอื่น ให้ผู้ดำเนินการฝึกแจ้งความประสงค์เป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบก่อนวันโอนไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และหากผู้รับโอนประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพในสถานประกอบการนั้นต่อไป ให้ผู้รับโอนแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับโอนกิจการ เมื่อนายทะเบียนเห็นว่าผู้รับโอนมีลักษณะตามมาตรา ๑๔ ให้นายทะเบียนจัดแจ้งการเปลี่ยนแปลงนั้นไว้ในทะเบียนให้เป็นผู้ดำเนินการฝึก และให้ถือว่าผู้รับโอนเป็นผู้ดำเนินการฝึกที่ได้จดทะเบียนไว้ตามมาตรา ๑๓

เมื่อนายทะเบียนได้จัดแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกที่มีอยู่ตามสัญญาการฝึกที่ผู้ดำเนินการฝึกทำไว้กับผู้รับการฝึก และสิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกที่มีอยู่ตามสัญญาที่ผู้ดำเนินการฝึกทำไว้กับสถานศึกษาตามมาตรา ๒๔ หรือทำไว้กับสถานศึกษาหรือสถานฝึกอาชีพของทางราชการตามมาตรา ๒๕ โอนไปเป็นสิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกซึ่งเป็นผู้รับโอน

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้รับโอนไม่ประสงค์จะดำเนินการฝึกอาชีพในสถานประกอบการนั้นต่อไป ผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้รับโอนต้องแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และให้นายทะเบียนดำเนินการให้ผู้รับการฝึกซึ่งค้างการฝึกไปรับการฝึกอาชีพกับผู้ดำเนินการฝึกรายอื่นในสาขาอาชีพเดียวกัน หรือดำเนินการให้เข้ารับการฝึกอาชีพในสถานฝึกอาชีพของทางราชการต่อไป

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการรับนักเรียนนิสิตนักศึกษาของสถานศึกษาเข้าเป็นผู้รับการฝึกตามสัญญาที่ได้ทำไว้กับสถานศึกษา ให้ดำเนินการไปตามหลักสูตรที่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการและสถานศึกษาได้ร่วมกันจัดทำขึ้น และให้ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการจัดส่งหลักสูตรดังกล่าวและสัญญาที่ได้ทำไว้กับสถานศึกษาไปให้นายทะเบียนทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันทำสัญญา

สัญญารับนักเรียนนิสิตนักศึกษาเข้าเป็นผู้รับการฝึกระหว่างสถานศึกษากับผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการ อย่างน้อยต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ระยะเวลาการฝึก
 - (๒) ข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึก
 - (๓) เวลาฝึก เวลาพัก และวันหยุดของนักเรียนนิสิตนักศึกษาที่รับการฝึก
 - (๔) สวัสดิการตลอดจนมาตรการเกี่ยวกับสวัสดิภาพที่จะจัดให้แก่ นักเรียนนิสิตนักศึกษาที่เข้ารับการฝึก
 - (๕) หลักเกณฑ์การลา
 - (๖) เงื่อนไขการเลิกสัญญาการฝึก
 - (๗) หลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนแก่นักเรียนนิสิตนักศึกษาซึ่งเข้ารับการฝึก
- ในกรณีที่นักเรียนนิสิตนักศึกษาประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันเกิดจากการฝึก

ให้นำความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับแก่การดำเนินการฝึกอาชีพให้แก่ นักเรียนนิสิตนักศึกษาตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๒๕ ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการจะดำเนินการให้ผู้รับการฝึกหรือผู้ซึ่งสถานประกอบการจะรับเข้าทำงาน แล้วแต่กรณี ไปรับการฝึกอาชีพในสถานศึกษาหรือสถานฝึกอาชีพของทางราชการก็ได้ หลักสูตรและหลักเกณฑ์ในการฝึกต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

ให้นำความในมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับแก่ผู้ดำเนินการฝึกและสถานประกอบการตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๒๖ ให้ผู้ดำเนินการฝึกที่ได้จดทะเบียนไว้กับนายทะเบียนได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน

หมวด ๓

การฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๒๗ นายจ้างจะจัดให้ลูกจ้างซึ่งทำงานอยู่กับตนเข้ารับการฝึก เพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานก็ได้

มาตรา ๒๘ ในระหว่างการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน นายจ้างยังคงมีหน้าที่ต่อลูกจ้างอยู่ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับในการทำงานและข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง เว้นแต่การฝึกนั้นเกิดจากการร้องขอของลูกจ้างและมีการตกลงกันเป็นหนังสือ และนายจ้างอาจจัดให้ลูกจ้างฝึกนอกเวลาทำงานปกติหรือในวันหยุดของลูกจ้างก็ได้ โดยนายจ้างต้องจ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่าค่าจ้างในเวลาทำงานปกติตามจำนวนชั่วโมงที่ฝึก และให้นายจ้างส่งสำเนาสัญญาแก่นายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันทำสัญญา

หมวด ๔

การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๒๙ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานจัดให้มีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานในสาขาอาชีพต่างๆ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง สาขาอาชีพ มาตรฐาน ฝีมือแรงงาน การรับสมัครผู้ขอรับการทดสอบ และวิธีการทดสอบให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด ผู้ดำเนินการฝึกอาชีพตามมาตรา ๑๓ มีสิทธิส่งผู้สำเร็จการฝึกเข้ารับการทดสอบมาตรฐาน ฝีมือแรงงานตามวรรคหนึ่งได้

ให้นายทะเบียนออกวุฒิบัตรให้แก่ผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้เป็นไปตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนด แต่ต้องไม่เกินครั้งละหนึ่งพันบาทต่อคน

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกขอรับคำแนะนำหรือความช่วยเหลือในกิจการที่เกี่ยวกับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อประโยชน์ในการฝึกอาชีพ และการส่งผู้รับการฝึกเข้าทดสอบ มาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานให้ความช่วยเหลือในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานฝีมือแรงงาน
- (๒) การฝึกอบรมผู้ฝึกเพื่อให้การดำเนินการฝึกอาชีพเป็นไปตามมาตรฐานฝีมือ

แรงงาน

- (๓) การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับอุปกรณ์ในการฝึก
- (๔) การจัดทำเอกสารประกอบการฝึกอาชีพ
- (๕) การฝึกเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้รับการฝึกมีฝีมือตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๓๑ ให้ถือว่าผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานซึ่งกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ได้ดำเนินการทดสอบก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๕

สิทธิและประโยชน์ของผู้ดำเนินการฝึก

มาตรา ๓๒ เพื่อส่งเสริมการฝึกอาชีพ ให้ผู้ดำเนินการฝึกได้รับสิทธิและประโยชน์ดังต่อไปนี้

(๑) สิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือในด้านการฝึก การสอน การจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

(๒) สิทธิที่จะได้หักค่าใช้จ่ายในการฝึก การสอน เป็นกรณีพิเศษ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร

(๓) สิทธิและประโยชน์อื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๖

พนักงานเจ้าหน้าที่และนายทะเบียน

มาตรา ๓๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ที่ใช้ในการฝึกอาชีพในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจตรา และให้คำแนะนำแก่ผู้ดำเนินการฝึกหรือสถานประกอบการตามมาตรา ๒๕ ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สอบถามผู้ดำเนินการฝึก ผู้ฝึก หรือผู้รับการฝึกเกี่ยวกับการให้การฝึก หรือการรับการฝึก

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวก ให้คำชี้แจง หรือส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ

มาตรา ๓๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว เมื่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนเดือนเป็นหนังสือให้ผู้ดำเนินการฝึกปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกไม่ปฏิบัติตามคำเตือนตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเป็นผู้ดำเนินการฝึก

มาตรา ๓๖ ผู้ดำเนินการฝึกซึ่งถูกเพิกถอนการจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำสั่ง และให้คณะกรรมการแจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ในระหว่างรอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ผู้ดำเนินการฝึกดำเนินการฝึกผู้รับการฝึกต่อไปได้จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกไม่อุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียน หรือในกรณีที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ ให้นำความในมาตรา ๒๓ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการฝึกอาชีพแก่บุคคลซึ่งอยู่ในวัยทำงานได้ฝึกตนให้มีฝีมือเพื่อมีโอกาสเข้าสู่ตลาดแรงงาน และเพื่อให้บุคคลซึ่งทำงานอยู่แล้วได้รับการฝึกเพื่อยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน รวมทั้งเพื่อให้มีการร่วมมือระหว่างสถานประกอบการและสถานศึกษาในการรับนักเรียนนิสิตนักศึกษาเข้ารับการฝึกงานในสถานประกอบการ ซึ่งจะเป็นการพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของธุรกิจและอุตสาหกรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้